

Take a look at my life *week 32*

Langzamerhand koelt het af in huis en regent het buiten. Het afkoelen vind ik zeker geen probleem. Even weer een beetje adempauze en je kan wat meer beginnen in en om huis. Vanaf maandag is de vakantie om van mijn partner en kan ik doordat het wat koeler is weer even wat schoonmaken in huis. En dat is zeker weer even nodig. Het is dan ook fijn dat ik woensdag niet naar therapie hoef en Max de hele dag op de kinderopvang is. Die dag zal dus in het teken staan van het huishouden. Maar eerlijk gezegd wil ik gewoon weer een vast rooster met schoonmaken, alleen vind het zo lastig in combinatie met een kind.

Heerlijk in contact met je kind te zijn. Zo lief zijn duimpje in zijn mond. En even zijn konijn neerleggen om mama een handje te geven.

We

hebben deze week even tijd voor elkaar zonder Max. Dit gebeurt eigenlijk bijna nooit. Maar we brachten Max een nachtje naar opa en oma. En wij gingen die avond eten bij MC Donalds, we hadden even geen inspiratie om iets anders te bedenken om te

eten.

De opzet om Max naar opa en oma te brengen was omdat we een avond wandeling wilden maken. En dat deden we. Samen gingen we op pad met de camera. En maakte we wat mooie kiekjes. En genoten van de avond. Dit kunnen we gewoon anders niet doen, omdat het om een tijd is dat Max allang in zijn bed ligt te slapen.

Wat
is Winsum eigenlijk ook mooi. Zo geen spijt van dat we
hierheen verhuisd zijn.

Even uitgeput op de bank met een ijsje. Lekker afkoelen.

Wat
een samenwerking. Max met zijn handen de dingen eten die hij
zelf kan pakken. En ondertussen kreeg hij de appelmoes van mij
met een lepel.

Elke dag is het weer hetzelfde liedje als hij naar bed gaat, ja ook overdag gaan zijn schoentjes met brace aan. We zijn er al zo aan gewend, dat het nog eens raar gaat worden als het niet meer nodig is. Maar dat duurt nog wel even, want pas met vier jaar mag hij volledig er van af. En dan zien hoe de toekomst gaat met zijn voetjes. Voor nu gaat het goed met zijn voetjes, en dat is het belangrijkste voor nu.

We

besloten voor vrijdag een tafel te reserveren in ons favoriete restaurant. Dit was de eerste keer dat Max mee ging. En hij keek zijn ogen uit. We gingen lekker wokken, en ze hebben daar zoveel lekkers te eten. Zelfs Max heeft heerlijk gesmuld van al het lekkers. Echt zijn buikje rond gegeten. Die kan je echt alles voorzetten en dan eet hij het. Af en toe ging zijn bestek en bord naar de grond. En zijn auto die we mee hadden genomen gooide hij ook af en toe op de grond. De meneer die achter hem op de foto te zien is, moest smakelijk erom lachen en was zo vriendelijk zijn auto van de grond te rapen. Ook toen ze vertrokken kreeg Max een aai over zijn bol van de beste man. Nu weten we dat dit best te doen is met hem. Hij heeft zich zo goed gedragen en de tijd goed volgehouden. Thuis

gelijk naar bed gebracht en het was te merken dat hij bekaf was.

Hoe combineren jullie dat het huishouden met kleine kinderen in huis?